

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 2. Ob quas caussas honor indignis non sit dandus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

nam (iuxta versionem septuaginta) *qui deligat lapidem in fundibulo, similis est ei, qui dat insipienti claritatem, se ipsum vulnerat, atque sibi potius cum intorquet iaculum, affert periculum. Deinde sicut tormento acerbatur & geminatur malum saxi ruina, sic insipientis in libertate ruina vehementior est. Nostra tamen versio est: Sicut qui mittit lapidem in acervum Mercurij, sic qui tribuit insipienti honorem*

§. II.

Ob quas causas Honor indignis non sit dandus?

Veteres Mercurium suum pedibus & brachijs truncum formare solebant; hinc homines inutiles, stolidos, mente captos, & rerum imperitos *ligneos Mercurios* vulgò appellabant: *at tu*

Nil nisi Cecropides, truncosq; simillimus

Herma.

Iuven.
lat. 2.

Nullo quippe alio vincis discrimine, quàm quòd

Ille marmoreum caput est, tua vivit imago.

Itaque qui bardum hominem honore afficit, similis est illi, qui aliquod Mercurij simulachrum vndeque truncum reueretur. Et sunt profectò quidam idolo magis

N 5

trunci,

trunci; quos proinde honorare, est colere
 idolum, quod qui faciunt, in saxis semi-
 nant, nec raro & ipsi stultescunt. Vt quid
 enim magistratum, regnum, imperium,
 exercitum, vae cordi, imperito, stupido com-
 mittunt? Naufragij causa est, qui nauem
 puero regendam concredidit. Insi-
 piens autem est, & plus quam puer etiam qui impro-
 bus est, aut ad officium aliquod ineptus, il-
 ludque appetit. Fit tamen plerumque, ut
 quanto quisque est ineptior indigniorque
 ad aliquam dignitatem, tanto se ipsum
 aptiorem dignioremque arbitretur. Vt igitur
 non oportet titillare eum, qui natura
 procliuus est ad risum, sic non oportet lau-
 dare illum, qui gloriae suapte sponte est ap-
 petentior. *Qui cum sit indignus, dignum se
 magnis putat, inflatus est*, ait Aristoteles. Mi-
 nuendus, non augendus est inflatis tumor.
*Rhegium Italiae tyrannus Syracusanorum Dio-
 nysius solo equauit, commotus*, ut refert Stra-
 bo, quod cum ex ea ciuitate puellam in matri-
 monium petisset, Rhegini licitoris filiam ei obtu-
 lerint. Quid isti merentur, qui rudes, bardi,
 stolidi, & stolones, & vix digni sunt, ut li-
 ctores fiant, tamen fieri consules volunt,
 aut in alijs muneribus Rerumpublicarum
 euerso-

Strabo
 lib. 6.

eueriores, non conseruatores? Multæ itaque caussæ sunt, ob quas honor vel negetur, vel auferatur ab indignis, quarum vel hæc prima sufficit. Itaque 1. hoc ipso, quia indigni sunt, ægrè ferre non possunt, si honorem non capiant, quem non merentur. Quid porco balsamum? quid crocomagma vpupæ? 2. Quid *querunt vanitatem & diligunt mendacium*? Non excellunt, neq; virtute, neque arte, & volunt dici Excellentes? sunt flagitiosi, & cupiunt à virtute laudari? sunt indocti, & ambiunt titulum eruditionis? Fridericus II. Imp. à Veronensibus indignè acceptus, iniecto igne, urbem incendio deformauit, studiumque illinc generale Patavium transtulit. A talibus candidatis auferendus esset titulus Doctoris, non autè illis conferendus. 3. Hoc titulo honor vilescit; quid enim magni est, quod apud indignos, & vilissimos reperitur? Memorat Ægidius Corrozetus, Bertrandum Geiquinatem Magistrum equitum, sub Carolo V. Gallorum rege, morem introduxisse, vt quicumque nobilitate, & conditione sua aliquid indignum commisisset, in publico conuiuio, dedecoris causa, mappa coram illo præcideretur, & hoc ipso indignus conuictu nobilium

Psal. 4. 3^s

Ægid.
Corroz.
de dictis
& factis
mem.

nobilium

nobilium iudicaretur. Tantò igitur pluris fiebat inter nobiles assidere, quantò pluribus constabat, indignum nullum admitti.

4. Vt honor bonos iuuat, ad multa bona promouenda; ita malis, tamquã furiosis, arma ministrat, ad exercendã, & promouendam impietatem. Quis enim tyrannidem exerceret, si non esset in solio, aut potentiã emineret? 5. Iniustũ est, honorare indignos; iustum, malis honorem negare, immò etiam

Matth. 13.
12.

auferre, & in virum dignũ transferre: *Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit: qui autem non habet, & quod habet, auferetur ab eo.* Sic & Iudæis dictum est: *Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructum eius.* Nec regnum, sed etiam honor ab illis ablati sunt, postquam Messiam suum tanta ignominia affecerunt. Quia de causa, ut scribit Paulus Diaconus, *exclusi sunt olim Iudæi ab omnibus dignitatibus, honoribus, functionibus, & congressibus Christianorum: fuitq; lege vetitum, ne quis Christianus munera à Iudæo acciperet.* Ad alloquium etiam Pontificum numquam sunt admissi, neque concessum, ut in scamnis sederent, sed in pavimento merces suas exponere cogebantur. Si quis etiam Christianum laderet, aut religionem violaret,

grauiss.

grauissimè puniebatur. 6. Sic in viam redu-
cuntur, vt cupiant facere honoranda, qui
nihil honore dignum præstiterunt, & tamen
sunt honoris appetentes. 7. Honoribus
indigni sæpe multas alias habent causas suæ
damnationis, fortè igitur magis peccarent,
maiolemque mererentur damnationem, si
peccarent cum autoritate. *Discant ergo si-
deles, ait ille, culmina reuereri, & nequaquam
cathedras impudenter ascendant: quia quantò
gradus altior, tantò casus grauior.* Hi tales
ipsum DEVM non honorant, qua igitur
fronte volunt à Deo honorari? Si mica fa-
lis in eiusmodi prensatore esset, diceret:
*Vnde possum gloriari? aut appeto reputari?
Numquid de nihilo? & hoc vanissimum est. Ve-
rè inanis gloria, mala pestis, vanitas maxima:
quia à vera trahit gloria, & celesti spoliat gra-
tia. Dum enim homo complacet sibi, displicet ti-
bi: dum inhiat laudibus humanis, priuatur ve-
ris virtutibus.*

§. III.

*Quas ob causas bonis honores sæpe non con-
ferantur?*

At, licet perspicuum sit cur indignis ho-
nor nec debeatur, nec relinquatur, nonnè
multi indole, arte, ingenio, scientijs, adde
& vir-

Thom.
Cantipr.
lib. 1.
Apum.
c. 20. §. 7.

Thom:
de Kemp.
lib. 3. de
imit. c. 40.